

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010016
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120010016.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného S. H., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I. - Q., t. č. v B. Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 13.02.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Violy Bakošovej a Bernardíny Živčicovej takto

rozhodol:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený S. H., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Q. súdu Topoľčany sp. zn. 2T/134/2014 zo dňa 11.12.2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/20/2013 zo dňa 13.02.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/20/2013 zo dňa 28.12.2015.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

Dňa 07.01.2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného S. H., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 5) súd zistil, že odsúdený t. č. vykonáva celkom 2 tresty odňatia slobody, ktoré sa v zmysle § 101 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu považujú za trest jediný.

Konkrétne odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (pôvodne stredný stupeň), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/134/2014 zo dňa 11.12.2014, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, na ktorého výkon nastúpil dňa 11.12.2014 a ktorý má predpokladane po započítaní doby väzby (od 09.09.2014 do 11.12.2014) vykonať dňa 09.05.2021.

Následne má nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/20/2013 zo dňa 13.02.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/20/2013 zo dňa 28.12.2015 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia), pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 09.09.2021.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 34Nt/139/2018 zo dňa 08.02.2019 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody, a to jeho preradením z ústavu

so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/134/2014 zo dňa 09.01.2019 (č. I. 14) bola odsúdenému zmenená forma ochranného protitoxikomanického liečenia z ústavnej na ambulantnú.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta (č. I. 5) od dňa 09.11.2019.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom (č. I. 4) vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. U odsúdeného neboli zaznamenané nedostatky v súvislosti s dodržiavaním povinností vyplývajúcich zo zákona o výkone trestu a ústavného poriadku. Počas výkonu trestu mu bola udelená disciplinárna odmena (9-krát) a zároveň mu nebol udelený disciplinárny trest. Voľný čas trávi aktívnym športovaním, čítaním, sledovaním TV a počúvaním rozhlasu. V rámci kultúrno - osvetovej činnosti sa zúčastňuje vedomostných kvízov. V ústave Dubnica nad Váhom sa tiež zúčastnil osvetovej aktivity a besedy zameranej na protidrogovú osvetu. V ústave Nitra sa zúčastňoval prednášok a besied zameraných na protidrogovú osvetu a patologické hráčstvo. Počas výkonu trestu si taktiež rozšíril vzdelanie v trojročnom učebnom odbore elektromechanik - úžitková technika.

Vo výkone trestu je pracovne zaradený, pričom je hodnotený kladne, v ústave Dubnica nad Váhom dokonca ako nadpriemerný pracovník. Odsúdený sa tiež zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného (čistiace a upratovacie práce, výmena výstrojných súčiastok a posteľnej bielizne). Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s rodičmi a súrodencami. Vzťahy ústav vyhodnotil ako funkčné a majúce pozitívny dopad na konanie odsúdeného. Program zaobchádzania plní čiastočne, keď ústav vytkol odsúdenému čiastočné plnenie bodu edukácia, a to z dôvodu čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti. Ostatné body programu plní. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, ku ktorej sa vyjadruje iba čiastočne kriticky, odsúdenie pre obzvlášť závažný zločin, kombinovanú polymorfnú závislosť od návykových látok a výherných automatov, nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie a dlhy. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie, pričom ústav neodporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov (č. I. 23) odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát. V prípade 4 odsúdení ide o drogový trestný čin.

Z vyhlásenia od Ing. D.. (č. I. 24) vyplynulo, že odsúdený má možnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bývať v nehnuteľnosti menovaného na adrese Z. XXX.

Zo znaleckého posudku zo dňa 17.12.2018 (č. I. 25) vyplynulo, že v prípade odsúdeného ide o polymorfne anomálnu štruktúru osobnosti, ktorá je trvalou charakteristikou jeho povahových čŕt s dominujúcimi črtami nevyrovnanosti a s asociálnymi prejavmi. Ďalej je u neho zaznamenaná polytoxikománia a gambling v dlhodobej abstinencii. Pretrváva u neho iba tabakizmus. Podľa posudku predikovať vývoj stavu po prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je krajne dubiálne. Znalci nevedia ani len odhadnúť či sa u odsúdeného podarilo posilniť korektívne mechanizmy v osobnosti. Preto považujú za potrebné, aby mu bolo po prepustení na slobodu uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou. Z posudku tiež vyplynulo, že odsúdený prezentuje kritický náhľad na svoju trestnú činnosť, pričom podľa znalcov sa zdá, že uvedené nie je len na proklamatívnej úrovni.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že návrh si podal pretože si myslí, že splnil všetky podmienky, ktoré mu boli kladené, a to povinnosti, práca, disciplína, poriadok. Tiež pri ňom stála rodina, ktorá ho podporuje, pričom to čo spravil ho mrzí. Podľa jeho názoru je hodnotenie v poriadku až na jeho záver. Ten považoval za dohady, nik nemôže vedieť, že nemá nekritický postoj. Ide o umelo vytvorený 12. bod aby nebol doporučený.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Ja so záverom pána prokurátora si dovalím nesúhlasíť, poukazujem na to, že bolo preukázané že odsúdený formálne podmienky pre podmienené prepustenie splnil, pokiaľ sa týka záveru o možnosti sociálneho zlyhania v budúcnosti, v ktorej závere vychádza z dotazníka, ktorý je priložený v spisovom materiáli, poukazujem na to, že tento nemá formu ani odborného vyjadrenia teda nie je vypracovaný odborníkom psychológom a jednotlivé body, v ktorých bolo odsúdenému kladené za vinu zvýšené riziko vychádzajú zo skutočností, ktoré nemôže ovplyvniť, napríklad diagnostikovanú poruchu osobnosti, nemôže ovplyvniť vek, pohlavie, kvalitu výchovného prostredia, tieto skutočnosti sú závažné a vzbudzujú pochybnosti o tom, či hodnotenie príslušného zlyhania vyjadrené v tomto dotazníku je objektívne, preto poukazujem na to že, spomínané oblasti zlyhania sú diskriminačné a teda nie je možné na ne prihliadať, ich hodnotiť tak ako vyplýva z dotazníka. Som toho názoru, že odsúdený prejavil kritický postoj k trestnej činnosti, ktorý záver sme doložili znaleckým posudkom, okrem toho poukazujem

na skutočne výnimočné hodnotenie, plnenia povinností odsúdeného vo výkone trestu, nachádza sa prvýkrát vo výkone trestu, nepatrí mi poučovať súd, ale aj v rozhodovacej činnosti tohoto senátu, v minulosti boli veci, ktoré sa zakladali na nepriaznivej resocializačnej prognóze aj v týchto veciach bolo žiadosti odsúdených vyhovené, pokiaľ sa týka minimalizovania sociálneho zlyhania po prestúpení z výkonu trestu. Domnievam sa, že toto je minimalizované už uloženým ochranným dohľadom ambulatnou liečbou a nadôvažok, môže súd uložiť ešte aj probačný a mediačný dohľad, preto sa domnievam, že sú splnené všetky zákonné predpoklady, aby bolo žiadosti odsúdeného vyhovené.“

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Váženy súd vzhľadom na vykonané dokazovanie, mám za to, že odsúdený spĺňa len formálnu podmienku pre podmienené prepustenie, čo sa týka materiálnej podmienky, poukazujem na závery hodnotenia ústavu, riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako vysoké, resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá. Taktiež poukazujem na skutočnosť, že

na odsúdeného už bolo v minulosti pôsobené skúšobnou dobou, počas ktorej sa dopustil obzvlášť závažného zločinu na základe uvedeného nie je možné u odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto navrhujem jeho žiadosť zamietnuť.“

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienené prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmienené prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienené prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmienené prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy.

Vzhľadom na uvedené sa tak súd nestotožnil s hodnotením ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmienené prepustiť. Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, má vybudované riadne pracovné návyky, keď hodnotený je ako pracovník s nadpriemernými pracovnými výkonmi, ktorú skutočnosť potvrdzuje aj 9 disciplinárnych

odmien udelených za pracovnú činnosť. Navyše odsúdený sa aktívne zúčastňoval aj činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v podobe čistiacich a upratovacích prác, či dlhodobo sa podieľal aj na výmene výstrojných súčiastok a postelnej bielizne. Odsúdený má aj riadne sociálne zázemie, keď z hodnotenia ústavu vyplynulo, že má vybudované funkčné vzťahy s rodičmi a súrodencami, pričom tieto vzťahy majú pozitívny dopad na konanie odsúdeného. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom, ale aj s ohľadom na jeho sociálne zázemie odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Nakoniec z vyhlásenia od Ing. D. I. (č. I. 24) vyplynulo, že odsúdený má zabezpečené v prípade prepustenia aj ubytovanie. Súd tiež prihliadol

ku skutočnosti, že odsúdený si počas doby výkonu trestu rozšíril svoje vzdelanie, keď absolvoval trojročný odbor elektromechanik. Vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti ako aj konštatovaným závislostiam súd obzvlášť ocenil najmä aktivitu odsúdeného v smere zúčastňovania sa prednášok zameraných na protidrogovú osvetu, patologické hráčstvo či problematiku závislostí. Nakoniec odsúdený s výnimkou bodu edukácia v zásade plní stanovený program zaobchádzania. Z uvedeného súdu vyplynulo, že odsúdený využil čas strávený vo výkone trestu na zmenu svojich životných postojov vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že nie je potrebné, aby bolo

na odsúdeného aj naďalej pôsobené týmto druhom trestu.

Súd v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zákona prihliadol tiež k povahe trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. V tomto prípade pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, a pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Podstata uvedenej trestnej činnosti spočívala v kúpe, zadovážovaní, predaji a prechovávaní omamných a psychotropných látok a odmietnutí podrobiť sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky.

Z hľadiska povahy trestného činu tak išlo o drogovú trestnú činnosť, prostredníctvom ktorej si odsúdený zadovážoval drogu pre seba, ale ktorá bola aj spôsobom zadovážovania si finančných prostriedkov. V prípade ohrozenia pod vplyvom návykovej látky povaha trestného činu súvisí s nerešpektovaním orgánov verejnej moci pri výkone ich činnosti, no hlavne opäť s návykovými látkami.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd skúmal či u odsúdeného existujú riziká, ktoré by s ohľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti, zakladali pochybnosti o tom či bude odsúdený schopný viesť riadny život na slobode. V tomto súd prihliadol predovšetkým na riziká sociálneho zlyhania uvedené v hodnotení ústavu a ktoré vyplývajú aj z formulára Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania (č. I. 6 - druhá strana), pričom dospel k záveru, že tie sú v súčasnosti znížené resp. nie úplne aktuálne (opakované páchanie trestnej činnosti,

ku ktorej sa vyjadruje iba čiastočne kriticky, odsúdenie pre obzvlášť závažný zločin, kombinovaná polymorfná závislosť od návykových látok a výherných automatov, nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie a dlhy).

Pokiaľ ide o I. opakované páchanie trestnej činnosti súd poukazuje, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a teda neexistuje v prípade odsúdeného negatívny poznatok o tom, že by tento druh trestu nemal pozitívny vplyv na jeho prevýchovu. Aj preto možno mať za to s poukazom na vyššie rozobrané pozitívne skutočnosti o odsúdenom, že v jeho prípade je doterajšie pôsobenie týmto druhom trestu dostatočné. V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

V súvislosti s námietkou prokurátora, ktorý poukazoval, že na odsúdeného už bolo v minulosti pôsobené skúšobnou dobou, je potrebné uviesť, že išlo o skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia, ktorú dobu a prevýchovný účinok nemožno podľa súdu stotožňovať so skúšobnou dobou podmieneného prepustenia, a to z dôvodu, že v prípade podmieneného odsúdenia nebolo na odsúdeného ešte pôsobené výkonom trestu odňatia slobody. Súd poukazuje, že v našich podmienkach je trest odňatia slobody najprísnejším trestom, ktorý na rozdiel od uloženej podmienky podstatným spôsobom

obmedzuje osobné slobody a práva odsúdeného. Navyše odsúdený je počas jeho výkonu vedený aj odborným personálom, pričom sa zúčastňuje aktivít zameraných na jeho resocializáciu.

V prípade II. dlhov súd prihladol k príkladnému plneniu si pracovných úloh odsúdeným vo výkone trestu, pre ktoré bol celkom aj 9-krát disciplinárne odmenený. Zároveň odsúdený si rozšíril aj svoje vzdelanie. Odsúdený tak má vytvorené predpoklady, aby sa po výkone trestu zamestnal a tým predchádzal možnému páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Zároveň odsúdený má v tomto smere vytvorené aj priaznivé sociálne zázemie.

Pokiaľ ide o III. závažnosť spáchanej trestnej činnosti súd uvádza, že táto sama o sebe nemôže byť prekážkou na podmiennečné prepustenie, ak inak odsúdený spĺňa zákonné podmienky, keď závažnosť trestnej činnosti je zohľadnená jednak vo výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale aj tým, že odsúdený môže byť na základe vlastného návrhu podmiennečne prepustený až po vykonaní určitej výmery trestu, ktorej doba je závislá od toho či sa jedná o prečin, zločin resp. obzvlášť závažný zločin, teda práve od závažnosti trestnej činnosti.

Súd dodáva, že závažnosť trestnej činnosti tak ako ju vníma ústav, ktorý ju kategorizuje v závislosti od toho či ide o prečin, zločin alebo obzvlášť závažný zločin nemožno automaticky stotožniť s povahou trestného činu, na ktorú musí súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadnuť v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zákona. V prípade povahy trestného činu sa súd neobmedzuje iba na zisťovanie závažnosti v podobe či ide o prečin, zločin alebo obzvlášť závažný, ktorá kategorizácia je závislá od formy zavinenia no hlavne od výšky trestných sadzieb, ale skúma konkrétne okolnosti spáchaného trestného činu, ktoré sa viažu na osobu odsúdeného (napr. spôsob spáchania trestného činu, pohnútku, následok).

Nakoniec skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pre obzvlášť závažný zločin neznamena, že takáto osoba nemôže byť podmiennečne prepustená, práve naopak takýto postup by bol priamo v rozpore s § 67 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o IV. kombinovanú polymorfnú závislosť od návykových látok a výherných automatov a nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odsúdený aktívne pracoval na odstránení nedostatkov v súvislosti s jeho závislosťou, keď z obsahu hodnotenia ústavu vyplynulo, že sa zúčastňoval prednášok zameraných na protidrogovú osvetu, patologické hráčstvo či problematiku závislostí. Nakoniec je potrebné uviesť, že odsúdenému počas doby výkonu trestu odňatia slobody bola uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/134/2014 zo dňa 09.01.2019 zmenená forma výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia z ústavnej na ambulantnú. Z uvedeného tak vyplýva, že u odsúdeného došlo k pozitívnym zmenám pokiaľ ide o látkové závislosti a zároveň, že jeho stav nie je taký, že by odsúdený bol bezprostredne nebezpečný pre spoločnosť (nie je mu uložené ústavné liečenie).

Pokiaľ prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh odsúdeného z dôvodu nepriaznivej resocializačnej prognózy a vysokého rizika sociálneho zlyhania, súd uvádza, že závery ústavu vychádzajú na základe vyplnenia formulára označeného ako Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania (č. I. 6 - druhá strana). Uvedený formulár je však iba jedným z podkladov, na ktoré súd pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie prihliada, pričom jeho závery nie sú pre súd záväzné. Výsledky uvedeného formulára je potrebné vyhodnocovať v súhrne spolu s ďalšími skutočnosťami relevantnými pre toto konanie. Je tiež potrebné poukázať, že predmetné hodnotenie je skôr orientačné, keď pre komplexné psychologické posúdenie osobnosti odsúdeného by bolo vhodné vypracovanie znaleckého posudku zo strany znalca - psychológa.

Súd sa zároveň nestotožňuje s automatickým preberaním záveru tohto dotazníka bez toho aby boli preskúmané konkrétne dôvody, na ktorých tento záver je založený. V tejto súvislosti prihliada predovšetkým ku konkrétne zisteným rizikám sociálneho zlyhania, ktoré sú uvedené v závere dotazníka ako rizikové oblasti a ktoré ústav uvádza ako riziká sociálneho zlyhania vo svojom hodnotení. Keďže viaceré tieto riziká sa javia byť ako nemenné a je v zásade jedno či k ich vyhodnoteniu dôjde na začiatku alebo na konci výkonu trestu odňatia slobody, súd sa zaoberá aj tým, či v rámci resocializačného procesu odsúdeného vo výkone trestu dôjde k zoslabeniu uvedených rizík. V tejto súvislosti súd poukazuje na predchádzajúce odseky uznesenia, kde sa konkrétnymi rizikami sociálneho zlyhania

zaoberal, pričom ich aj podrobne vyhodnotil. Aj s ohľadom na uvedené preto súd nepovažuje vysoké riziko sociálneho zlyhania za takú skutočnosť, pre ktorú by odsúdený nespĺňal materiálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie.

Súd zároveň dodáva, že si je vedomý určitých nedostatkov resp. rizík sociálneho zlyhania na strane odsúdeného, na ktoré poukazoval aj ústav (mimo iné aj čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti), avšak v tejto súvislosti je potrebné dodať, že podmiennečné prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie odsúdeného a neznamená ukončenie tohto procesu, ale je pokračovaním prevýchovného resocializačného procesu v iných podmienkach (na slobode), keď motivácia odsúdeného je založená na tom, že pokiaľ vyhovie podmienkam spojeným s podmiennečným prepustením, nebude musieť doposiaľ nevykonanú časť trestu odpykať. Inými slovami určité menej závažné nedostatky sú u odsúdeného tolerovateľné.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.